

WoCo 27 oktober 2024 (30 e ZdhJ B)

Jeremia 31, 7-9 Marcus 10, 46-52

Thema: 'Wat wil je dat Ik voor je doe?'

Inleiding:

Vandaag horen we het, naar ik aanneem het bekende verhaal van Marcus over de blinde bedelaar Bartimeüs. Het wordt een uitdagend verhaal als je je voorstelt dat ik de blinde Bartimeüs ben, met alles wat bij blind-zijn hoort. Dat ik altijd en overal een buitenbeentje ben, dat er vaak over me heen gewalst wordt en dat dan Jezus vraagt: 'wat wilt je dat Ik voor je doe?'

Wat gebeurt er met mij als iemand oprecht naar me luistert, op het moment dat ik daar helemaal aan toe ben. Bartimeüs vraagt : 'Dat ik weer zien kan'. En wat vraag ik, jij? Jeremia in de eerste lezing ziet het voor zich: de stromende beken, over gebaande wegen waarop je niet meer struikelt....

Overweging

Wat me treft in de lezing van Mc vandaag is Jezus' zo gewoon klinkende vraag
Wat wilt u dat Ik voor u doe?

Bij Hem, is er nooit een protocol, geen afspraak, geen wachtlijst, Hij is heel echt, heel eenvoudig: Wat kan ik voor je doen? Wat houdt je zo bezig?

Dat ik weer zien kan, zegt Bartimeüs, en wij zeggen het vandaag misschien ook met hem: dat ik begrijp wat er gebeurt, nu in deze wereld, in mijzelf en in mijn omgeving, ik zie, ik hoor de pijn, het weggijken, het onrecht, de macht, het misbruik en daar tegenover mijn wel willen, maar toch niet doen, mijn uitstellen, mijn machteloosheid en denken en zeggen: waarom ik?

Laat me, leer me, als Bartimeüs begrijpen,
dat ik ga zien, als ik de enig juiste vraag stel...

'Wat kan ik voor je doen,'

En ik, ik kan besluiten, om te willen zien, te willen oefenen met Uw ogen...

Dan leer ik ontdekken dat

Alles van God is,

dat wie Hij is, nu gebeurt.

Nu: in de mens tegenover je, je gevoeligheid oefenen,

je afvragen: hoe kan ik vrij en waarachtig leven, jijzelf en de ander.....

Ben ik wat anderen van mij zeggen, ben ik wat ik van mijzelf weet,

dat ik onrustig, verlangend, ziek, oud, onzeker kan zijn...

Wie ben ik, deze of gene? Wie jij denkt dat ik ben, wie ikzelf denk dat ik ben of wat God van mij denkt als ik Hem vraag:

'wat wilt U dat ik doe?' Zijn vraag omkeren naar mij..wat wilt U dat ik doe?

Gaat het om de relatie van ik en jij, ik en Gij, in zwijgen en in spreken?

Om 't besef dat ik vaak blind ben,

dat het in je leven zou moeten gaan om de bijdrage

die jij levert aan menselijkheid, aan empathie,
om waarden die je raken en daardoor kunnen kwetsen ook?

Bartimeüs wist het, hij bleef geloven in iemand die hem zou horen,
iemand die zijn schreeuw zou horen:

Heb medelijden met mij. Hoor me toch....zie me toch,
zijn vertrouwen werd zijn redding.

Echt horen, echt zien, dat is genoeg, zo zingt het als het ware in de eerste lezing:
'Ik voer je naar stromende beken, over gebaande wegen
waarop je niet struikelt.'

Het verhaal maakt dat jij en ik, ik en Gij, voelen dat je verder kunt,
dat God nu gebeurt, als je Hem toelaat met Zijn zo gewoon klinkende vraag:
'wat kan ik voor je doen.' *Amen*